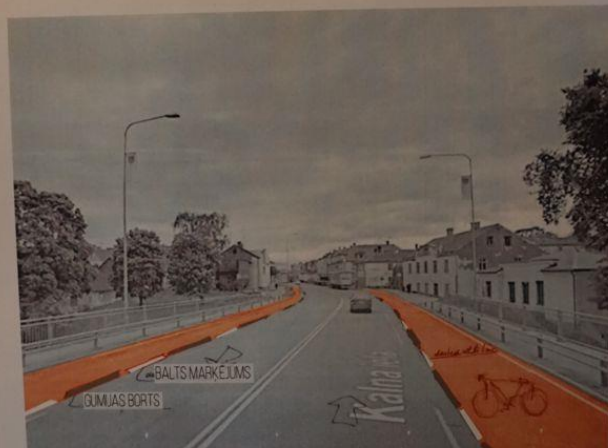
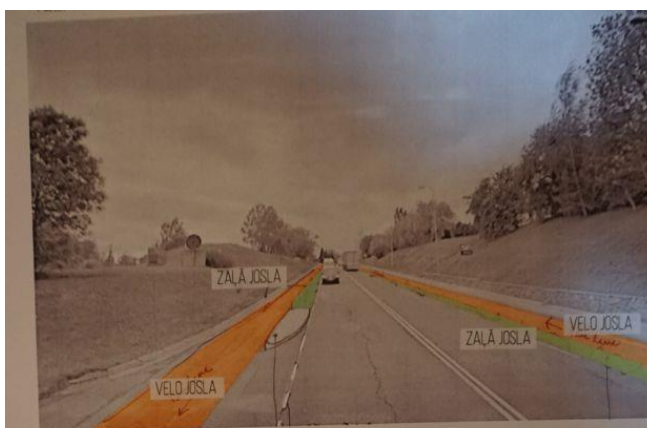

Komandas SIA "Ainavu projektēšanas darbnīca ALPS" risinājumi:

- "Valstiska mēroga kultūrvēsturisks piemineklis Bauskas pils uzliek pienākumus, ka ar ainavu nevar izrīkoties tā, kā citas pilsētas atļaujas. Ir jādomā par ieeju pili – kāpēc tāds stāvlaukums un liepas."
- "Asociācijas ar pilsētu ir Mūsa un Mēmele, pils un rātslaukums. Lielākais izaicinājums ir savienot šos elementus vienotā, pilnasinīgā konceptā. Iesakām apvienot vecpilsētu, pili ar dabas parku "Bauska" vienotā kultūrvēsturiskajā telpā."
- "Ir jādomā par ieejas vārtiem pilsētā, galvenajiem kultūras objektiem, pilsētas centru un sabiedrības centru. Esošā situācija rāda, ka kaut kas jāmaina ir autoostas tuvumā. Teritorijā ir grūti orientēties, vide ir degradējoša, nevis attīstoša."

- "Dārza iela jāiekļauj kopīgajā pilsētas struktūrā. Dārza un Slimnīcas ielas kalpo kā saikne starp vecpilsētu un autoostu, dzīvotni. Tur satiksmes intensitāte nav tik liela, lai nevarētu radīt iedzīvotājiem draudzīgu vidi."

- "Pilsētā ir vērtības, ar ko lepoties. Piemēram, Rīgas iela gar upi, gājēju tilts pār Mēmeli, pieeja pie ūdens, piemēram, laivu piestātne, kas nav pilnīgi izmantota. Jādomā, kā savienot šīs telpas un kur veidot pārtraukumus. Pie sasaitēm ir strādāts kādu laiku atpakaļ, tagad par tām ir aizmirsts. Tomēr nav vajadzīgs daudz, lai sasaites uzlabotu."

- "Piedāvājam izstrādāt zaļo tīklojumu jeb zaļo struktūru, lai tūristiem un iedzīvotājiem gan strādāšanai, gan dzīvošanai veidotos labvēlīga vide. Bauska ir zaļa pilsēta, bet dažās ielās pietrūkst nepārtrauktība jeb tā saucamie zaļie koridori vai zaļās takas. Piemēram, Kalēju ielā iesakām pie

namiem izvietot ziedu kastes vai puķupodus, jo tādējādi rodas dabas klātbūtnes sajūta. Tas vairo vēlmi tur uzturēties. Pilsētai jāsniedz dziednieciskais efekts. Jo

vairāk redzam zaļo telpu jo ātrāk atgūstam spēkus. Piemēru var ņemt no Eiropas pilsētiņām vai Kuldīgas, bet piesot savu raksturu.”

- “Pilsētas ieejas vārtos Bauskas zīmes piedāvājam noformēt ar tautastērpu brunču rakstiem sarkanos, dzeltenos un zaļos toņos. Zīmē un apkārtējos apstādījumos pie ieejas no Rīgas dominēt varētu sarkanā krāsa No Lietuvas puses – zaļā krāsa, savukārt Rundāles – dzeltenā.”
- “Kalna ielā uzsvars jāliek uz mobilitāti, jo tur ir šauras ietves un vizuāli vēl šaurākas tās padara metāla barjeras, ceļa zīmes, laternas. Tur ir smagā satiksme un liels ātrums. Cilvēkus piesaista veikali un kafējnīcas, bet tām tur nav vietas. Laukos daudz pārvietojas ar velosipēdiem, bet, nonākot pilsētā, rodas trauksmes izjūta.”
- “Ekonomiku veicina veikalu turētāji. Lai viņiem un skolēniem, aktīvistu grupām, cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, māmiņās ar bērniem vide būtu piemērota, ir jāsamazina satiksmes ātrums. Efektīvākais risinājums ir joslu skaita samazināšana Kalna ielā. Pirms Bauskas atļautais ātrums ir 90km/h. Ieejai pilsētā jābūt labi izgaismotai, lai iezīmētu tās robežas. Tuvojoties pilsētai ātrums jāsamazina līdz 70 km/h. Tur var parādīties apstādījumi, velojosla, lai smagais transports respektētu, ka nav vienīgie satiksmes dalībnieki. Iebrauktuvei no Rīgas varētu veidot drošības salīņas, tādējādi sašaurinās iela un rodas vēlme samazināt ātrumu. Tā pilsētā var ienest zaļo sadalošo joslu un velojoslu. Optimālais brauktuves platums – pieci seši metri. Pāri tiltam ved arī ietves un velojosla, kas atdalīta no brauktuves ar zemiem gumijas vai betona bortiem.”
- “Pilsētas centrālajā daļā atļautajam ātrumam vajadzētu būt 30km/h un brauktuvei – 5,5m platai, uz ceļiem – guļošie policisti, paaugstinātas gājēju pārējas.”
- “Tie ir ilgtermiņa risinājumi, bet tūlītējs risinājums Kalna ielā varētu būt četru joslu pārveidošana par divām. Viena brauktuve katrā virzienā būtu 3m plata un pa vidu ir iespēja veidot sadalošo joslu – zaļo zonu vai ar iezīmētiem elementiem. Tā var kļūt par uzgaidāmo telpu. Atvieglotu ielas šķērsošanu māmiņām ar ratiem, vecākiem cilvēkiem. Var likvidēt metāla barjeras. Tas atdos telpu velosipēdistiem, un gājējiem būs drošāka sajūta, arī tūristiem patīks. Paredzēts, ka brīvāk varēs pārvietoties ar kājām, velosipēdu, attīstīsies ekonomika.”
- “Bijušajai dīķa teritorijai iepretim tirdzniecības centram “Rimi” piedāvājam likvidēt apli, jo tas orientēts uz mašīnām, nevis iedzīvotājiem, un ierīkot luksoforu. Attīstot laukumā apbūvi ar noteiktu apbūves augstumu un brīnišķīgiem pagalmiem, radām izjūtu, ka tas nav pilsētas centrs un dzīvība atgriezīsies vēsturiskajā centrā. Tas mazinās stāvlaukuma ietekmi, un tajā iestādīti koki var radīt dzīvīguma efektu.”

Latvijas Lauksaimniecības universitātes Ainavu arhitektu komandas risinājumi:

- “Ir naivas cerības, ka pašvaldība atgūs privātās teritorijas, tāpēc jāizmanto katras vietas potenciāls no pašreizējām teritorijām. Ir jāvairo apstādījumu teritorijas.”
- “Rātslaukumam ir nesaprotams zīmējums bruģī. Plenēra uzsvars ir uz Rātsnama aizmuguri, kur ir apstādījumi, bet tas mums netraucē vairāk par milzīgo stāvlaukumu, kura malā Rātsnams kļūst mazs. Tas samazina objekta vērtību. Priekšlikums – atbrīvot priekštelpu no stāvvietām. Tur ļaut stāvēt tikai tiem, kas tur strādā. Ielas papildināt ar zema auguma kokiem, atstāt vairāk platības gājējiem, riteņbraucējiem.”
- “Novads ir mākslīgi veidots, bet pilsēta – vēsturiski, tāpēc bruģī varētu attēlot ģerboni ar lauvu, kas piesaistīs vietai majestātiskumu, svarīgumu. Laukumā simboliski vienreiz mēnesī jāatgriež tirgus sajūta. Nobruģētajā laukumā, kur nekā nav, pazūd

dzīvība. Fantastiska lieta, kas pievilina, ir ūdens. Upes pārsvarā ir nepieejamas, bet strūklakas varētu simbolizēt upes. Tas pievilina bērnus un cilvēkus. Jārod vieta apstādījumiem, kas simbolizētu Zemgales vidieni. Lielais Murza varētu kļūt par vēl vienu iedzīvotāju Rātslaukumā, tomēr maigās noskaņās, lai nenomāktu Rātsnamu, kas ir vietas galvenā pērle.”

- “Zaļās ielas parks jeb iebrauktuve no Lietuvas puses ir pietiekami liela teritorija, lai to veltītu iedzīvotājiem. Tur jārod simbioze starp urbāno mežu un pasīvām rekreācijas telpām, nopietnu vietu bērniem un jauniešiem un atsevišķu – tuvējo māju iedzīvotājiem, kuri līdz šim izrādījuši iniciatīvu, apstādot teritoriju. Vieta ir mitra, tāpēc jārisina ūdens jautājums. Tur varētu ierīkot ūdenstilpni, kas kalpotu kā maza pludmale. Jāļauj taisīt perpendikulārus ceļus riteņbraucējiem, gājējiem un skrējējiem, skrituļslidotājiem. Var veidot mākslīgu reljefu. Vieta ir izolēta no transporta, tāpēc droša. Ir jārespektē ūdens ņemšanas vietas teritorijā – gar tām nevajadzētu notikt lielām aktivitātēm, bet var piebraukt apsaimniekošanas transports. Zonās jārod vieta aktīvajam sportam, kur varētu rīkot pilsētas sporta pasākumus. Tuvāk dzīvojamajām zonām – vietu bērniem, kur darboties visu dienu. Atsevišķa daļa blakus rotaļlaukumam varētu būt kopienas dārzi.”
- “Nogāzēs pie iebrauktuves Bauskā ainavu arhitekts neko iesākt nevar, jo tās ir ceļa sastāvdaļa. Pašreizējās arkas ar dzeltenajiem ziediem asociējas ar Makdonalda zīmi. Ko iegūsim? Neizmantojamas nogāzes. Ja izveidosim ko iespaidīgu, kas var novērst šoferu uzmanību, veidosies avārijas. Iebraukšana pilsētā ir svarīga, jo veido skatupunktu uz pilsētu un upi, bet trūkt teritorijas, ko varam izmantot. Piedāvājam izveidot tuneli un uz tā – “zaļo” platformu. Milzīgu stāvlaukumu tur nevaram atļauties veidot.”
- “Bijušā dīķa laukumā ūdenstilpni nevajag no jauna veidot, jo dīķim pāri veidosies naftas plēve un putekļi. Būs jāmokās, lai par to parūpētos, jo dabīgo ūdens apriti nodrošināt būs neiespējami. Tie būs milzīgi naudas ieguldījumi. Ir jārunā ar “Rimi” īpašniekiem, lai pārnes zīmi pa fasādi uz priekšu, jo veikala uzraksts, ko var vērot, kopš iebraukšanas pilsētā, nenāk par labu pilsētas tēlam. Laukums jāveido bez liekas

infrastruktūras, jo ilgstoši sēdēt ceļa malā, nav ieteicams. Tas varētu pārtapt par ābeļdārzu ar reljefu. Nogāzēs varētu atrasties atpūtas mēbeles. Telpa drīzāk simboliska, ne funkcionāla, jo aplis ir trauksmains.”

- “Ieejas vārtos pilsētā, kas ved no Īslīces puses uz Mūsas tiltu, ir jāsauglabā dīķis. Turklāt tur jārikojas nekavējoties, jo pēc diviem gadiem tas aizaus. Pēc gājēju ceļiņa izbūves tehnika pazudīs, tad jāsakārto ūdenstīlpne, palielinot ainavu ar apstādījumiem. Vislabākās skatu vietas uz pili ir no Mūsas pretējā krasta, ko ieskauj privātmājas. Jāmeklē kāda brīva pieeja, kur varētu uzcelt skatu tornīti.”

Latvijas Universitātes Botāniskā dārza komandas priekšlikumi:

- “Tuvojoties Bauskai, trūkst zīmju, kas liecina, cik tuvu vai tālu ir pilsēta. Bauska ir pelnījusi kādu zīmi, piemēram, uz lielajām konsolēm vārtus ar uzrakstu „Bauska 2 km”.”
- “Pie Mēmeles tilta esošā kabata ir maza un tur var apstāties viens autobuss, dažas mašīnas. Uzņemot tūrisma pieplūdumu tur nevar. Tādu vietu vajadzētu veidot nedaudz pirms, piemēram, benzīntanka vietā, kur varētu apstāties autobusi, smagās automašīnas, būtu pilsētas karte, tualete, kafija. Pilsētas karti izvietot pirms paša tilta nav vērts, jo, to šķērsojot, var atrast Tūrisma un informācijas centru.”

- “Bauskas zīmes vietā jābūt lielam, skaistam uzrakstam, kur varētu apstāties mašīnas, cilvēki – fotografēties. Jaunā Bauskas zīme varētu būt pils siluētā, kas atgādinātu, ka Bauska nav tikai tranzītpilsēta, bet te ir pērles. Horizontāla zīme nolasās bildēs labāk, nekā vertikāla.”
- “Tuvojoties Mēmeles tiltam, „kabatā” var izvietot trīs četrus karogu mastus, kur iebraucējus sveicinātu novada karogi, svētkos – Latvijas. Nogāzēs efektu nevar panākt ar ziediem. Ģerboņi no ziediem ir klišejas. Zaļa nogāze – pietiekami skaisti, bet varētu sastādīt slaidus kokus, lai radītu ilūziju, ka kalns ir augstāks.”
- “Rātslaukums ir brīnišķīgs, jo Rātsnams ir brīnišķīgs, taču stāvlaukums nav veiksmīgs. Rekonstruētajā laukumā arī kas pietrūkst. Nebiedē tukšums, bet nav atrisināta kompozīcija ar segumu. Skaisti, ka Rātsnams stāv uz laukakmeņiem, kas ļauj sajūst īpašo elpu.”

- “No Rātslaukuma ainavas kokus nevajag ņemt ārā, jo tagad esam citādāki, nekā vēsturiski bijām. Otrpus Rātsnamam varētu likvidēt paaugstinājuma apstādījumus, kas raksturo konkrētu vēstures posmu. Var atstāt līdzenu laukumu un sastādīt kokus – neliela auguma ar dekoratīvām īpašībām, piemēram, pavasarī uzdzied vai rudenī dzeltē lapas, ir odziņas. Ar koku palīdzību var noslēpt atšķirības arhitektūrā. Esošās liepas varētu saglabāt, bet būtu jauki, ja Bauska ar savu liepu griešanas principu iegūtu īpašu raksturu.”
- “Mazajiem bērniem un senioriem ir jāatrodas tuvāk mājām, tāpēc atpūtas punkti jāīsteno esošajās zaļajās struktūrās. Zaļo parku pie iebrauktuves no Lietuvas puses varētu veltīt jauniešiem un sportiskai atpūtai ar lielāku troksni, ātrumu. Tur nevar salikt kopā visas vecuma grupas. Atstājām vietu dīķim teritorijas nosusināšanai. Tur jānodrošina stāvvieta, jo ne katrs atnāks ar kājām. Rīgā pieraduši iet 40 minūtes ar kājām, bet mazpilsētās brauc ar mašīnām.”
- “Žēl par pazudušo dīķi teritorijā pie veikala „Rimi”. Tomēr, kas izdarīts, izdarīts. Ja tur būtu apbūve, tām būtu jāveido „zaļās apkakles”. Gar „Rimi” stāvlaukumu pirms dīķa teritorijas ir nepieciešami apstādījumi, var ieviest arī strūklaku, kuru siltajā sezonā var ieslēgt, kamēr mamma veikalā un tētis – uz soliņa. Tur var risināties pilsētas pasākumi. Ikdienā - uzgaidāmā telpa, kamēr iepērkas.”
- “Ieejas vārtos pilsētā no Īslīces ielas varētu izveidot stāvlaukumu, likvidējot dīķi. Jāizveido mākslīga villaine, lai ir sajūta, ka tur atrodas meža puduris ar stāvlaukumu iekšpusē. Nevajag veidot nepareizus akcentus. Jāļauj cilvēkiem viegli pāriet pāri aplim, lai tiktu uz skaistāko vietu, no kura vērot pili. Pie Rātslaukuma nevajadzētu ļaut stāvēt autobusiem. Kamēr gaida tūristus, tie uzturas šajā stāvlaukumā.”

Jauniešu iniciatīvu grupa „BM Studio Bauska”:

- “Vecpilsēta ir orientēta tikai uz tūristiem. Tur labs pieplūdums svētkos. Iesakām lokālās aktivitātes pārnest uz vecpilsētu. Tagad ir radīta izstāžu telpa - Rātslaukums, kuram nav pielietojuma. Bauskas novadā samazinās iedzīvotāju skaits. Tūristi te neuzturas ilgi, apskata pili un brauc tālāk. Rātslaukumam arī nav noslodze.”

- “Rātsnams – tā ir jaunbūve, tāpēc tai ir iespēja kaut ko pielikt klāt vai noņemt nost. Kompleksam pietrūkst moderns skats, kas piesaistītu vietējos. Tukšais laukums varētu tikt piepildīts ar pagaidu celtnēm, ko izvieto sezonāli, piemēram, florbola laukumu.”
- “Jebkuras pilsētas attīstības pamats ir domāšana par vietējiem, nevis tūristiem. Ir nepieciešamas laba signāla bezvada interneta zonas, lai jaunieši neuzturētos mājās pie datoriem. Publiskās atpūtas zonas. Nav skatuves, kur ielu māksliniekiem pulcēties. Vajadzīgi interaktīvie-interaktīvie kioski.”
- “Rātsnamam uz sienas var uzstādīt ekrānu, kur skatīties filmas. Uzstādīt estrādi, kur uzstāties arī ikdienā, nevis vienreiz gadā. Izveidot telpu, kur radoši izpausties.”
- “Rātsnama otrā pusē kokus varētu atstāt, bet vienā laukuma malā varētu izbūvēt kāpnes, kas noved pazemē. Tur varētu izvietot tualetes, informācijas standus, kafējnīcu, vieta mākslas darbu izstādīšanai. Pazemes telpa ietaupa vietu un paplašina iespējas. Daļa griestu varētu būt stikloti, lai var redzēt, kas tur notiek. Vieta jāatvēr arī skatuvei un strūklakai vai piemineklim, vai pulkstenim.”

Žūrija par ieguldīto darbu un radošajām idejām komandai SIA SIA “Ainavu projektēšanas darbnīca ALPS” piešķīra 300 eiro balvu. Tās sastāvā strādāja Ilze Rukšāne, Marks Geldofs, Helēna Gūtmane, Sabīne Zāģere, Kitija Naika, Lina Burova, Līga Baumanē, Oļegs Kandrica, Eva Plaude.

Tikpat augstu žūrijas vērtējumu izpelnījās Latvijas Lauksaimniecības universitātes komanda. Tās sastāvā Natālija Ņitavska, Madara Markova, Pēteris Vorza, Evita Kļaveniece, Austris Vainekīts, Līva Jumeja.

300 eiro naudas balvu saņēma arī Latvijas Universitātes Botāniskā dārza komanda. Tās sastāvā strādāja Inga Langelfelde, Līva Meņģelsone, Madara Zīle.

Veicināšanas balvu 100 eiro apmērā par iedzīvotāju vēlmi iesaistīties pilsētvides attīstībā saņēma jauniešu iniciatīvu grupa „BM Studio Bauska”. Tās sastāvā Dmitrijs Ščegoļovs, Artūrs Šlosbergs, Liene Lote Kalniņa, Ričards Ruseckis, Justīne Eižvertiņa.